

[Energiministeren]

hvervslivet, øge de administrative omkostninger især i erhvervsvirksomhederne, medføre konkurrenceforvriddning, bryde med hensigtsmæssige principper i energipolitikken, mens miljøeffekten og effekten som inspiration for EF er tvivlsom.

Det tilføjes, at en række af de foreslåede tilskuds- og udgiftsordninger skal godkendes af EF efter statsstøtteregele.

Regeringen har altid fundet, at vejen frem gik over fælles EF-afgifter. Regeringen håber på, at det danske Folketing kan samles om at give de lovede EF-initiativer en rimelig chance. En EF-løsning vil være helt anderledes virkningsfuld på miljøet, uden at Danmark til ingen nytte skal påføre sig selv omkostninger i form af en forringet konkurrenceevne.

Skatteministeren (Fogh Rasmussen):

Jeg skal hermed tillade mig for det høje Ting at fremsætte:

Forslag til lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter.

(Lovforslag nr. L 97).

Forslag til lov om tilskud til elproduktion.

(Lovforslag nr. L 98).

Forslag til lov om ændring af lov om afgift af visse olieprodukter, lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v., lov om afgift af elektricitet og lov om afgift af gas. (Afgiftsnedsettelse m.v.).

(Lovforslag nr. L 99).

Endvidere fremsætter energiministeren forslag til lov om statstilskud til dækning af udgifter til kuldioxidafgift i visse virksomheder med et stort energiforbrug, forslag til lov om energibesparelser i erhvervsvirksomheder, forslag til lov om statstilskud til fremme af decentral kraftvarme og udnyttelse af biobrændsler, forslag til lov om statstilskud til færdiggørelse af fjernvarmenet og forslag til lov om statstilskud til omstilling af ældre boliger til kraftvarme.

Et flertal i Folketinget besluttede i foråret 1991, at regeringen skulle fremsætte forslag om en afgift på kuldioxid her i efteråret. Indholdet af afgiftsforslaget var nærmere præciseret i folketingsbeslutning nr. B 52, der også forudsatte fremsættelsen af en række tilskudslovforslag. Regeringen har loyalt fulgt folketingsflertallets retningslinier ved udarbejdelsen af lovforslagene og givet B 52-partierne lejlighed til at foretage de ændringer, partierne har fundet passende.

I forhold til det vedtagne beslutningsforslag er den væsentligste forskel, at afgiftssatsen for erhvervslivet i realiteten er reduceret fra 100 kr. pr. ton til 50 kr. pr. ton CO₂, samt at der er foreslået yderligere udgiftskrævende ordninger.

Regeringen var imod B 52-beslutningen og kan ikke anbefale lovforslagene til vedtagelse.

Regeringen anerkender, at reduktionen af afgiftssatsen har mindsket belastningen for erhvervsvirksomhederne.

Regeringen vedkender sig tidligere folketingsbeslutninger om at søge udledningerne af kuldioxid begrænset med 20 pct. af 1988-niveauet år 2005, jf. Energi 2000, og regeringen er enig i, at afgifter på energi kan være et af midlerne til at nå de opstillede mål. Regeringen finder imidlertid, at den af B 52-partierne valgte fremgangsmåde på en række områder strider imod andre samfundsmæssige mål.

For det første er de fremsatte lovforslag ikke i overensstemmelse med EF's planer. CO₂-udledning er et globalt spørgsmål, og det er vigtigt, at så mange som muligt deltager i bekæmpelsen af CO₂-udledningerne og deler omkostningerne i forbindelse hermed. Der er i øjeblikket ikke udsigt til, at der kan findes en global løsning, men der er håb om, at EF-landene vil tage et fælles initiativ. EF's andel af CO₂-udledningerne udgør 1/3 af de globale udledninger, mens Danmarks andel er på under en tredjededel.

Et fælles EF-initiativ tæller således helt anderledes stærkt i bekæmpelsen af CO₂-udledningerne end en isoleret dansk indsats, og EF har helt anderledes store muligheder for f.eks. gennem handelspolitikken at påvirke andre nationer og handelsblokke til at tage tilsvarende forholdsregler.

Et fælles EF-initiativ i form af fælles afgifter vil endvidere give langt mindre omkostninger i form af forringet konkurrenceevne for danske virksomheder, og man vil undgå, at CO₂-rig produktion blot flytter over landegrænserne.

Danmark har adskillige gange presset på i EF for, at der tages et fælles initiativ. Kommissionen har arbejdet med tankerne og har i oktober 1991 fremsendt en meddelelse til Rådet om Kommissionens overvejelser om fælles energi-/CO₂-afgift. Afgiften tænkes indført gradvis, startende med, hvad der svarer til ca. 50 kr. pr. ton CO₂ i 1993, for at nå op til år 2000